

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa R. P.
przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez:
Zakład Karny w Ł. I in. ,
o odszkodowanie i zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 maja 2009 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 16 lipca 2008 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. odmawia przyznania pełnomocnikowi powoda od Skarbu Państwa wynagrodzenia za udzielenie powodowi pomocy prawnej;**
- 3. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jako

uzasadnienie do przyjęcia skargi do rozpoznania skarżący wskazuje na nieważność postępowania. Należy w związku z tym podkreślić, że, po pierwsze, pozwani byli właściwie reprezentowani: mimo nieprecyzyjnego określenia ich w treści orzeczeń w sprawie w istocie prawidłowo działały organy jednostek organizacyjnych Skarbu Państwa, z których działaniem wiążą się zarzuty skarżącego, a pozwany zawsze był Skarb Państwa mający zdolność sądową. Po drugie, co do zasady nieuwzględnienie wniosków dowodowych strony nie prowadzi do nieważności postępowania z powodu uniemożliwienia stronie obrony jej praw. Po trzecie, odmowa ustanowienia pełnomocnika z urzędu (uzasadniona konkretnym stanem faktycznym) nie świadczy o nieważności postępowania wskutek uniemożliwienia stronie obrony jej praw. Po czwarte, nie są trafne zarzuty skarżącego, że orzekali sędziowie podlegający wyłączeniu z mocy ustawy (wskazane argumenty co do stosunku łączącego ich ze skarżącym nie są przekonujące). Po piąte, nie jest przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ewentualna nieważność postępowania przed sądem pierwszej instancji, a jedynie przed sądem drugiej instancji (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1997 r., I CKN 825/97, OSNC 1998, nr 5, poz. 81). Poza tym nie uzasadniają przyjęcia skargi do rozpoznania wskazane przez skarżącego zagadnienia prawne, ponieważ są one całkowicie oderwane od brzmienia norm prawnych i nie pozostają w związku z rozstrzygnięciem analizowanej sprawy.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została zatem wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Bezzasadny jest zawarty w skardze kasacyjnej wniosek o zasądzenie kosztów świadczenia pomocy prawnej z urzędu pełnomocnikowi, skoro pełnomocnik był ustanowiony z wyboru. Wcześniej zaś ustanowiony dla skarżącego adwokat z urzędu sporządził opinię o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej.

O nieobciążeniu skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 k.p.c.

db